N:r 2. Årg. 16. 15 Januari 1911 Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳

Kina-Missionstidningen
Sinims Land

耶和華以拉

Utgifvare: Kom. för Sv. Missionen i Kina. | Redigeras af ERIK FOLKE och EMMA BESKOW. | Expedition: *Malmtorgsgatan 8.* | Telegramadress: »*Sinim*», *Stockholm.* | Telefon: Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: Chefoo. — En missionssyn. — Ett tack! — Min sista missionsresa under det gamla året. — Brefafdelningen. — För våra små. — För S. M. K:s Missions- och bönekretsar. — Redovisning.

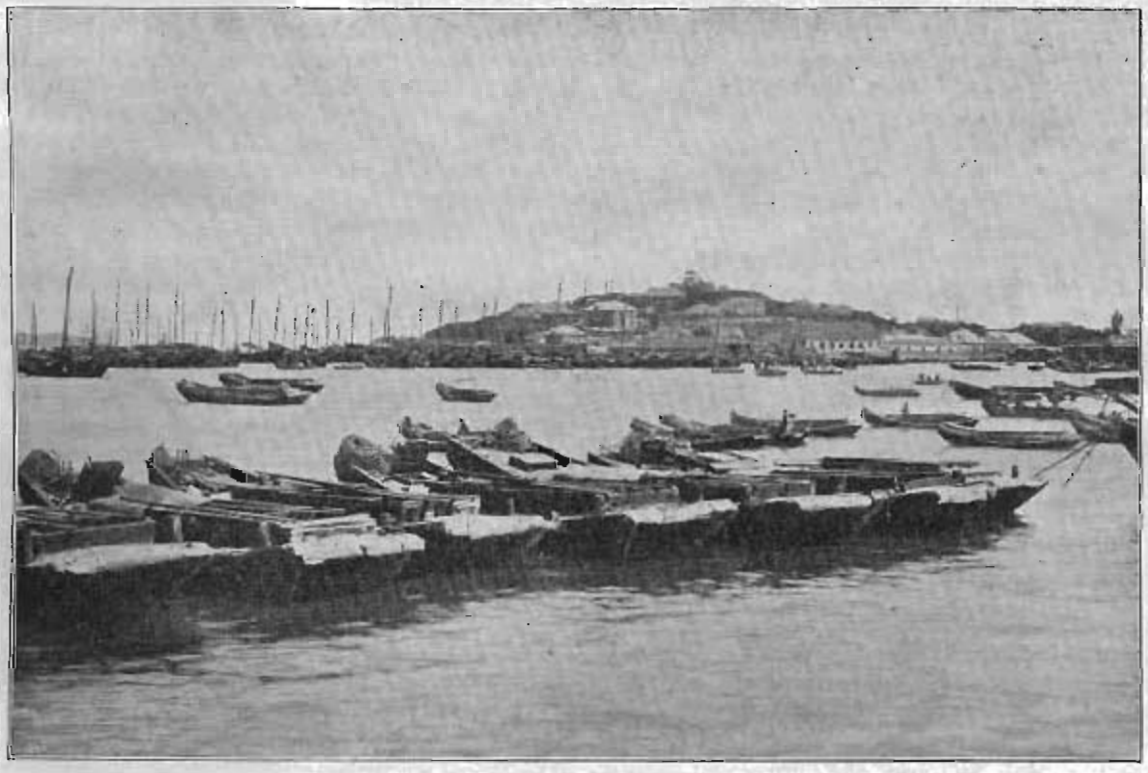

Chefoo.

Chefoo (uttalas Chifu) är namnet på en af de traktathamnar, som efter Kinas krig med England år 1858 vid fredsuppgörelsen förklarades öppnade för europeisk handel. Staden ligger utmed kusten i den nordvästra delen af provinsen Shantong, hvilken som en halfö sticker ut i Gula hafvet.

Klimatet är i Chefoo synnerligen hälsosamt, hvarför Kina Inlandmissionen hit förlagt sin undervisningsanstalt för missionärernas barn. Äfven för missionärerna har samma mission i Chefoo upprättat ett större, präktigt hvilohem, hvilket i första rummet står öppet för barnens föräldrar.

Det var i närheten af Chefoo, som boxarerörelsen tog sin början för 10 år sedan. Just i samma trakter har under innevarande år pågått ett det mest underbara Andens verk. Det berättas från den amerikanska presbyterianska missionen därstädes om hela byar och köpingar, ja, t. o. m. en hel stad, där så godt som hvarenda person anmält sig som dopkandidat samt under våren och försommaren bevistat de dopklasser, som anordnats för dem.

En missionssyn.*

I.

Sak. 4 kapitel.

Detta kapitel följer näst efter det, hvari det stora undret omtalas, att den orene öfversteprästen Josua hade fått sin orenhet borttagen och blifvit klädd i högtidskläder.

På den synen följde Herrens ord till honom, att han alltid skulle hafva *tillträde till Gud.* Och efter detta kom ännu ett underbart ord, ordet om att han och de, som voro med honom, skulle få gå på jorden såsom vittnen om att *Telningen* skulle komma. Hela deras lif och personlighet skulle vittna om denne ene, Kristus, som af Gud skulle sändas.

Så följde ordet om *stenen,* den där dyrbara stenen, öfver hvilken *sju ögon* vakade. Och så kom vittnesbördet om att Herren på en enda dag skulle borttaga alla synder.

Inför en sådan syn och inför sådana ord kunna vi väl förstå, att profeten föll i vanmakt. Ja, han föll i en sådan vanmakt, att Gud själf måste väcka honom genom sin ängel. Men Herren var angelägen, att det icke skulle stanna med denna syn och med de ord, som hade talats till hans tjänare. Han ville föra denne ännu längre.

Jag tror, att efter möten sådana som dessa känna vi oss många gånger, såsom fölle vi i en vanmaktssömn. Det är icke en dödens sömn, det är en sådan vanmakt, som kommer, då man känner: »Det är nästan för mycket, vi hafva fått. Huru skola vi kunna bära allt detta?» Men tänk, hvad Gud är underbar! Han tycker aldrig, att vi få för mycket. Han kommer alltid till oss med nya skatter och nya rikedomar. Ännu mer har Herren att tala om också med oss. Och med detta möter han oss i det fjärde kapitlet hos profeten Sakarja — *missionskapitlet.*

Det första, han där talar om, är *ljusstaken, alltigenom af guld.* På grund af Uppb. 1 kapitel förstå vi, att med ljusstaken menas *Guds egna* här på jorden, och vi känna det nästan, som vore det för mycket sagdt: Alltigenom af guld! Nog kunna vi förstå, att församlingen en gång skall vara alltigenom af guld, sedan den gått genom elden och blifvit renad. Men tänk, att den *redan nu* i Guds ögon är alltigenom af guld!

Hvad Herren vill göra med dessa, som af honom blifvit renade, vill han nu säga profeten, och så visar han honom en ny syn: *två oljeträd,* som räcka upp öfver hela ljusstaken. Och midt i ljusstaken fanns en behållare, till hvilken det ständigt rann ned olja. Från behållaren gingo rör till hvarje lampa och det icke enkla rör utan sjudubbla rör, och genom dem strömmade oljan från behållaren till hvarje särskild lampa.

Vi förstå nog, hvad Herren vill säga med denna syn. Men äfven om vi veta det teoretiskt, behöfva vi åter från början stafva därpå för att riktigt lära känna Guds underbara kärlek, som han i denna bild vill framställa för vår räkning.

Det var *nåd,* när han framställde ljusstaken såsom varande hel och hållen af guld. Men det var ännu mer nåd, när han talade om de båda oljeträden, som sträckte sig fram öfver ljusstaken, om den stora behållaren och om de sju rören, som gingo till hvarje lampa.

Det är särskildt tre saker, vi här skola stanna för.

Först se vi *källan,* hvarifrån *kraften* kom. Det var från *oljeträden.* I dem fanns en aldrig sinande källa. Herren kunde icke för profeten uppenbara hela hemligheten med dessa oljeträd och den rikedom, som fanns i dem. Men för det Nya testamentets barn har han uppenbarat hemligheten. Källan är *hans outtömliga kärlek.* Från den kommer alltsammans.

Så få vi stanna något inför *förrådet.* Förrådet fanns icke i de enskilda lamporna utan i den stora *behållaren.* Det var icke så, att hvarje lampa fick en behållare för sig, utan det var en *gemensam* behållare för alla lamporna, och denna fick sitt tillflöde från de rika oljeträden. Tillflödet var beständigt. Det gafs icke någon tid, då en kran skrufvades till, så att flödet afstannade. Nej, rören voro öppna beständigt, och det var icke *ett* stort rör utan *sju* rör, det gudomliga talet. Och tillflödet var tillräckligt, ty det var tilltaget efter gudomligt mått.

Sådan var den syn, profeten fick se. Och när han hade sett den, frågade ängeln: »Förstår du, hvad detta betyder?» Han ville riktigt väcka honom till eftertanke. Och han svarade: »Nej, min herre.» — Det är nog icke så lätt för en människa att riktigt fatta Guds afsikter med de sina. Det händer nog ofta äfven oss, att vi stå inför de rika löften och tillgångar, som Gud har gifvit oss, och att vi se på dem nästan såsom drömmande samt fråga: »Herre, hvad betyder detta?» Ja, Herren får mången gång säga äfven till oss: »Förstår du ännu icke, hvad detta betyder? Ser du icke, att jag lägger fram för dig hela min rika fullhet till fyllande af dina behof?»

Hvad profeten här fick se, rörde särskildt de uppgifter, Israel denna tid erhållit såsom ett Guds folk, och särskildt dem, som stodo såsom ledare för folket, nämligen Serubbabel och Josua.

Serubbabel gick i Jerusalem omkring bland ruinerna. Templet var i ruiner, staden var i ruiner, murarna voro i ruiner. Han hade löften och äfven till en del löftenas fullbordan, därigenom att han och hans folk hade blifvit förda tillbaka. Men i Jerusalem sågo de bara ruiner. Och hvad hade varit naturligare, än att de inför dessa ruiner, inför dessa omöjligheter, släppt alltsammans och förklarat: »Det är omöjligt?» Men hur gör Serubbabel? Han tager upp murarelodet, går omkring bland ruinerna och säger: »I Herren Sebaots namn skall ett *tempel* här resas till hans ära.» Och nu får han från Herren detta budskap: »Du går icke ensam till detta verk, Serubbabel. Du går icke utan kraft in i detta verk, fast det är många, som säga till dig: 'Det är omöjligt. Hur skall du kunna taga

* Föredrag af missionär *E. Folke* vid konferensen i Södertelje 1910.

dig fram och föra igenom allt detta, som du har på ditt hjärta?' »Nej», säger Herren till Serubbabel, »mina oljeträd flöda alltid för din räkning. Min behållare är för din räkning. Rören, som skola tillföra dig kraft, äro insatta af mig för din räkning, och du behöfver icke räkna på, hur stark din arm är, hur stor din makt är. Icke med makt och icke med kraft, men med *min Ande.*» »Jag har», vill Herren Sebaot säga, »beredt åt dig allt, hvad du behöfver för det stora verket.»

För Serubbabel och de andra var det en ringa begynnelsens dag. Men Gud mötte Serubbabel, när han var frestad till missmod, med att säga: »Förakta icke den ringa begynnelsens dag! Det är en begynnelse till något stort, hur ringa det än är, ty här, på detta rum, skall *han* stå, som jag har lofvat att sända. Här skall *hans härlighet* uppenbaras.»

I Nehemias och Esras bok läsa vi om stora, som det tycktes, oöfverstigliga hinder, hvilka reste sig som berg för Serubbabel. Men Herren säger till honom: »När du ser ett sådant berg, får du säga: 'Hvad vill du, stora berg, som reser dig mot Serubbabel? Till slättmark skall du varda.'» Så skulle han få svara den dag, då han gick med murarelodet i sin hand bland ruinerna, där allting syntes så omöjligt, och när rykten därtill kommo om mäktiga män från andra sidan om Eufrates och äfven på samma sida om floden mäktiga ståthållare, som stämplade emot honom och inom sig själfva beslutat att tillintetgöra honom. Det är ett profetiskt ord detta, som erinrar om, hvad Jesus själf sade: »Den som har tro som ett senapskorn och som säger till detta berg: Häf dig upp och kasta dig i hafvet, honom skall ske, hvad han säger.»

Men till Serubbabel kommer ännu ett ord ifrån Herren. Han säger: »Serubbabel skall en dag föra fram *slutstenen.*» Det skall icke blifva så, vill Herren säga, att murarna skola resa sig endast till hälften. Det skall icke blifva blott en god början. Nej, Serubbabel skall få föra fram också slutstenen. — Och när detta sker, skola de, som se det, icke ropa: »Se, hvad Serubbabel har gjort», utan: »Det är *nåd, nåd,* som hvilar öfver denna slutsten.» De skola gifva ära åt *Herren,* som bevisat denna nåd.

Och så säger Herren ännu en sak: »Det är sju, som följa Serubbabel mycket noga, som vaka öfver honom och äro rädda om honom, och det är de sju Guds ögon, som öfverfara hela jorden.» Människor kritiserade, människor spådde, att Serubbabel skulle blifva till intet. Men de misstogo sig fullkomligt. De sju, de fröjdades, ty de sågo hän mot den dag, då verket skulle vara fullbordadt. De sju hade farit öfver hela jorden och i Serubbabel funnit en person, hvilken Gud kunde få använda sitt namn till ära, till att bygga hans tempel. Och därför stannade de vid honom, denne man, som andra ringaktade och ansågo för intet. Dessa sju voro, det förstå vi nog, Herren själf, verkande genom sin Ande.

Ett tack!

Kärleken, som aldrig upphör,
Nya frukter åter burit.
Vänskapen, som alltid grönskar,
Nya lagrar åter skurit.

Än en gång från fosterlandet
Kommit julegåfvor kära.
Vi ha känt, hur kärleksbandet
Dragit oss hvarann' rätt nära.

***Tack** är allt, vi kunna gifva.*
Tag emot det, vänner kära!
Utan lön skall det ej blifva,
Som är gjordt till Jesu ära!

Sändebuden.

Min sista missionsresa under det gamla året.

Af *August Berg.*

I.

Ledarekonferensen i Yuncheng var öfver. Alla hade återvändt till sina stationer, och förberedelser för höstens möten vidtogos. Till följd af den starka nederbörden har mycket arbete i år kommit i gång senare, än hvad annars brukar vara fallet, och har det ena och det andra ofta »kört ihop».

Alldenstund jag ägnade våren åt våra stationer i Honan, var det nu min plikt att ägna höstresorna åt arbetet i Shansi och Shensi.

Den 14:de oktober redo därför min hustru och jag åstad till *Haichow* för att öfvervara höstmötet där. Vi framkommo vid middagstiden, och under dagens lopp anlände den ena lilla skaran efter den andra. Som ingen missionär f. n. finnes, som kan ägna sig åt kvinnorna, var min hustrus besök både behöfligt och välkommet.

Broder Verner Wester har många järn i elden, men Herren gifver hjälp, så att hittills intet af dem »bränts». Mötet pågick under tvenne dagar, och det kändes godt att tala till dem, som kommit. *Vårt kapell i Haichow är alldeles för litet. Vi våga ej inbjuda hedningarna.* Guds husfolk, för hvilka mötet hufvudsakligast är ämnadt, upptager alla lediga platser.

Två kvinnor och en man upptogos genom dopet i församlingen.

Efter mötets slut stannade min hustru och jag ännu tre dagar. En dag ägnades åt skolan, där månadsexamen hölls, som gick mycket bra och afslöts med ett litet samkväm, då ungdomarne bjödos på extra förplägning i form af fläsk.

Så inföllo ett par högtidsdagar under vår vistelse där, nämligen vår bröllopsdag och broder Verner Westers födelsedag. Kocken, som före sin anställning hos utlänningarna var sockerbagare, har nu lärt sig baka utländska kakor, och på bröllopsdagen presterade han å sin husbondes vägnar en vacker sockerkaka, vederbörligen glacerad och försedd med inskriptionen: »I män, älsken

edra hustrur.» Jag har anledning tro, att han ej var ombedd utvälja just det språket, men jag vill väl upptaga förmaningens ord, särskildt ett så dyrbart som detta, och som våra kinesiska bröder nog ofta få höra från oss. Broder Verners födelsedag inträffade samma dag, vi skulle afresa från Haichow. Jag hade tillsagt alla eleverna i skolan, lärarne och evangelisterna, att samlas utanför hans fönster kl. $^1/_2$ 6 på morgonen för att afsjunga några sånger. Emellertid befanns det, att kockens klocka, som skulle visa tiden, »dött» under natten, som kinesen säger, och så kommer han och väcker oss kl. $^1/_2$ 4! Vi voro så många, att det ej var lönt resonera, allrahelst som vi sofvo på olika lokaler. Emellertid gick tiden, och så samlades vi kl. 5 i st. för $^1/_2$ 6 och sjöngo vid ljussken några sånger i den tidiga morgonstunden. Efteråt gratulerades under många bugningar. Sedan blef det tédrickning och kakätning, då »sockerbagaren» åter var framme med goda förmaningar och välönskningar, som bokstafligen »slukades» af oförfalskade barnamagar! 103:e psalmen och gemensam bön afslutade vår samvaro och började den nya arbetsdagen.

Min hustru anträdde nu hemfärden till Yuncheng för att ägna sig åt arbetet i byarna rundt omkring, under det att broder Verner Wester och jag fortsatte västerut till Puchowfu, hvarest äfven stormöte skulle hållas. Vi framkommo efter mörkrets inbrott. Påföljande dag, som var samlingsdag, anlände mötesbesökarna. Litet hvar hade brådt med förberedelser till högtiden. Det var en glädje finna det nya huset, som i sig inrymmer mottagningsrum för besökande, bostad för evangelisterna och sofrum för mötesbesökare, fullt färdigt. Det var en treflig lokal.

Kapellet är fortfarande för litet och blir för hvarje år alltmer otillfredsställande, alldenstund församlingen ökas. Jag minns, hurusom för några år sedan våra systrar här voro ledsna öfver att så få kvinnor kommo till mötena. Nu är kvinnosidan alldeles fullsatt af kvinnor, de allra flesta troende och döpta. Vårt arbete får sin lön. Trohet och uthållighet vinna seger. Det är svårast i början och svårt att vänta efter den dyrbara frukten, men om vi äro »tåliga» och »styrka våra hjärtan» (Jak. 5: 8), skall den ej uteblifva. Tio män och två kvinnor upptogos vid detta möte i församlingen. Det var en härlig söndagsförmiddag, dopakten ägde rum. Innanför stadsmuren ligger en liten insjö. Den låg där nu så spegelblank, och oktobersolen sken så varm, med sina strålar belysande en stor människoskara, som samlats för att bevittna dopakten. Bland dem som döptes befunno sig män och kvinnor af olika åldrar, från den adertonåriga till den sjuttioåriga.

Jag undrar, om vi någonsin rätt kunna fatta, hvad det innebär för en hednakristen att offentligt bekänna Kristus. *Vi* tycka kanske ofta, att det bör väl ej vara så svårt, men att af hjärtat kunna sjunga:

»Den korsmärkta dräkten med glädje jag ta'r,
Om ingen i släkten det namnet dock har»,

är nog icke alltid så lätt. Och dock är det, hvad våra kära kristna kineser göra. Hedningen ser i dem personer, som af orena bevekelsegrunder slutit sig till utlänningen, men själfva veta de med sig, att de räkna allt som förlust, på det de må varda funna i Kristus. En himmelsvid åtskillnad! Hvarje dop föregås af pröfning inför församlingen, då kandidaterna, en och en, förhöras. Gamle diakonen Chong (nu vald till äldste) kom nästan till hvar och en med den frågan: »Nå, om det skulle blifva ett nytt boxarupprör, skulle du vara villig att då låta döda dig, därför att du tror på Jesus?» Och svaret blef alltid ungefär detsamma: »Låt dem döda mig! De kunna väl döda kroppen men ej själen.»

Själfva mötet var äfven mycket godt, men den aflidne diakonen *Sieh* saknades. Det var dock så kärt låta ögat hvila på hans tvenne barn, vuxna skolbarn, och båda verkligt troende. De vandra i sin faders fotspår. Vid församlingsmötet valdes trenne bröder till diakoner, och komma de att vid nästa möte därtill afskiljas. Så var då detta möte slut, och jag skulle begifva mig in i Shensiprovinsen. Vid femtiden på måndags e. m. var jag på andra sidan af Gula floden. Till sällskap hade jag bland andra en kinesisk topograf, som skulle uppmäta och kartlägga fästningen Tungkwan. Han var en reformman, som längtade efter att få klippa af sig sin fläta. I Tungkwan ha vi en utstation, hvarest jag låg öfver natten. Broder Hugo Linder hade nyss besökt densamma och haft möte med de i evangelium intresserade.

Påföljande morgon var det att begifva sig i väg igen, nu med staden Huachow som mål. Vägen, som leder dit, är stora, breda »Kungs»- (mandarin) vägen, den på hvilken det flyktande kejsarhofvet färdades år 1900. Det myckna regnandet i år har farit illa med den, men när man rider, tar man sig lätt fram, äfven om några små missöden då och då skulle inträffa. Efter ett par mils ridt framkommo jag och min hästskötare till en beryktad tempel- och marknadsplats, *Hua in miao* kallad. Vi skulle där fodra djuren och äta middag. Framkomna till det första värdshuset befanns det hafva rasat under regnet. N:o 2 var upptaget af mulor och hästar, n:o 3 och 4 likaså och n:o 5 — ja, ett sådant existerade ej! Då värdshusvärden på n:o 4 fick höra, att vi ej skulle stanna öfver natten, beredde han rum åt oss. Men ack, hvilka värdshus! I vanliga fall äro dessa värdshus tillhåll för dåliga kvinnor. Nu voro hundra mulor och hästar tillika med öfver trettio soldater inkvarterade här på obestämd tid, på grund af att barackerna i ett närbeläget soldatläger rasat, och hur här såg ut, låter sig ej beskrifvas. Öfverallt i spiltor, utanför rummen och på gården, stodo djur bundna, och man måste kryssa sig fram, icke vetande, af hvilket man kunde vänta sig en spark! Gödseln låg i tjocka lager öfverallt, och i dörröppningarna sutto unga flickor eller lågo och rökte opium tillsammans med soldaterna! Ja, det var ett Sodom.

Påföljande dag på förmiddagen var jag i Huachow, där vi ha utstation. Lille gubben *Chen* gick vid min ankomst och pysslade med sina krysantemumblommor ute på gården. Vi äro gamla, goda vänner, han och jag. Jag har sett honom taga de första stegen på lifvets väg; nu är han en af pelarne inom sin församling. Som vanligt hade han sina patienter, som han behandlade, än medelst punktnering, än medelst koppning.

I Huachowdistriktet finnas ganska många, som äro intresserade i evangelium, och ej så få döpta. De flesta medlemmarna i Tungchow-fu församling äro härifrån. Alldenstund höstmötet i Tungchow inträffade denna vecka, måste vi, Chen och jag, redan påföljande dag bryta upp. Till oss sällade sig två andra, äfven de intresserade i evangelium.

På kvällen lågo vi i köpingen Hsio-I, hvarest vi ha utstation och kristna. Här stötte flera till, som med oss skulle fira högtid i Tungchow, och glada drogo vi nästa dag åstad i den tidiga morgonstunden. Kineserna äro minnesgoda, men jag trodde dock, att de nu skulle börjat glömma mig. Det är ju öfver sex år sedan jag reste omkring i distriktet. Men nej! Än här och än där utefter vägarne, vid färjor och värdshus, träffade jag personer, som vänligt hälsade mig och frågade efter våra gossar. Ibland blef jag ju tagen för att vara Hugo Linder eller Nathanael Högman, som efter mig verkat här, men det låtsas man ej om. »Hvarför rider ni ej på er velociped i dag?» frågade flera mig. »Emedan jag aldrig ägt och troligen aldrig kommer att äga någon», borde ju nu ha varit det rätta svaret. I sådana fall togo de mig för att vara någon af de ofvannämnde bröderna.

Brefafdelningen

Anking, China den 6 november 1910.

... Herren tänkte på ett härligt sätt på oss under resan, i det han i nästan hvarje hamn sände någon, som gaf oss vederkvickelse och uppmuntran ...

I Singapore hade vi en dyrbar stund i en lokal tillhörande Plymouthbröderna. En omvänd kines talade där på ett hänförande sätt om hur vi ha att utföra Guds verk med hans medel och på hans tid. I sanning ett budskap för vår tid!... Äfven i Hongkong hade vi vänner, som välkomnade oss. De togo oss med till en troende underofficer vid de i Honkong förlagda engelska trupperna. Den kvällen förstod jag såsom aldrig förr, hvilken underbar föreningslänk kärleken till Herren Jesus är. Där sutto vi, ehuru blott några timmar förut för hvarandra okända, i den största trefnad, såsom hade vi i åratal känt hvarandra. Hur var detta möjligt? Vi älskade alla *samme* Jesus. I kärleken till honom ligger hemligheten till ett världsomfattande broderskap.

... Jag nämnde i förra brefvet, att vi så innerligt önskade, att Herren redan under utresan ville bruka oss till frälsning för någon eller några själar. Till vår glädje fingo vi höra, att mer än en af de ombord varande fattat beslut att lämna sig åt Herren. Underbarast var det med en gammal sjökapten, som jag och två andra delade hytt med. Som gammal sjöman var han hård och sträf samt gaf, närhelst han kunde, ett stickande ord. Men Guds Ande hade verkat på hans hjärta, och sista morgonen var han helt förändrad. Jag skall aldrig glömma den syn, jag såg. Efter åtskillig tvekan böjde han, den gamle syndaren, knä för att bedja Gud om nåd. O, hur lycklig jag var att med en kamrat få böja mig vid hans sida och förena mig med honom i bön om ljus och friet! Det var i sanning ett ljust minne.

I Shanghai, dit vi anlände den 21 okt., välkommnades vi hjärtligt. Från den första stunden, jag landade i Kina, har jag erfarit en underbar hemkänsla. Ja, jag måste säga, att jag under hela utresan ej en enda minut hade känsla af att jag for bort. Hvad kineserna angår, förstår jag ej sådana uttryck, som jag hört, »att man hoppas bli i stånd att älska dem». För min egen del känner jag, att jag älskar kineserna och tackar Gud därför.

Vi tillbringade jämt en vecka på Kina Inlandmissionens hem i Shanghai för att fullborda vår utrustning samt få våra kinesiska dräkter färdiga. Lördagsnatten bodde jag på Skandinaviska sjömanshemmet, där jag predikade på söndag förmiddag. Det var en ej riuga vederkvickelse att blifva inbjuden till broder Rydberg, som är föreståndare för hemmet, och att få träffa de många skandinaverna där. Detta hem är af ofantlig betydelse för våra nordiska sjömän. Men en sak verkade nedslående — det är ännu skuld på byggnaden. Jag nämner detta med afsikt, i händelse någon läsare af dessa rader vill hjälpa till att göra det skuldfritt.

Måndagen den 31 var den stora dagen. Kl. 4 e. m. blefvo vi rakade. Kineserna använda ej tvål för rakning utan ingnida hufvudet med nära på skållhett vatten. I hast fingo vi på oss våra kinesiska kläder, och därmed voro vi färdiga att fortsätta inåt landet. Vid midnattstiden lämnade vi Shanghai, och torsdagsmorgonen kl. 4 voro vi i Anking. Mr Bland var oss till mötes ute på floden med en större båt, som förde oss och våra saker i land. Kl. 6 öppnades stadsportarna, och så fortsatte vi till språkskolan. Redan nästa dag började vi våra studier.

När jag nu ser tillbaka på den tid, som gått, sedan jag lämnade Sverige, huru underbart har ej Herren bevarat, ledt och välsignat! O, att hela mitt lif kunde bli ett enda tack till Herren för allt, hvad han varit och är! Men jag ville också sända ett innerligt tack till alla, som varit med oss i bön till Gud. Att allt gått så lyckligt, beror säkert på mångas trogna förböner. Just i går kväll tänkte jag, när inhämtandet af kinesiskan föreföll att gå bra, att jag nog har *bedjande* vänner där hemma. Ja, må jag och vi alla här på skolan i fortsättningen få vara inneslutna i vännernas förbön. Däri ligger hemligheten till framgång.

Eder för kinesernas frälsning utsände

Josef Em. Olsson.

* * *

Haichow den 22 november 1910.

Lofvad vare Herren! Dag efter dag bär han våra bördor!

Så sant detta är! Om icke så vore, skulle det för länge sedan ha varit ute med oss. Ty bördor ha vi både stora och tunga, alldeles för stora och tunga att bära själfva. Men, lofvad vare Herren, han bär både oss och våra bördor!

Hvad tänka våra friska, starka och för Herren nitälskande unga vänner där hemma på? Hvad tänken I på? Hvarför äro icke våra missionskommittéer öfverlupna af ansökningar från eder om att få tjäna Herren på missionsfältet? Jag önskar, I haden varit närvarande den sista morgonen vid vår kinesiska konferens i år. Tre ledande kinesiska bröder från våra tre provinser på fältet stodo samtidigt upp och bådo att få säga ett ord. Utan att förut ha talats vid därom uppmanade de alla de närvarande att göra till ett dagligt böneämne, *att Gud måtte sända hit flere missionärer!* De voro så ifriga, att de talade på en gång. »Viljen I, bröder», frågade de, »viljen I?» »Ja, vi vilja», svarade alla, under det de reste

sig och sträckte händerna mot himlen, liksom tagande Gud till vittne. Och så tillkom det bref till hemförsamlingen, som väl redan varit synligt i vår tidning*) — *ett verkligt hjärterop från den kinesiska församlingen.* Hvem lyssnar till detta rop? Hvem säger: »Herre, här är jag, sänd mig?» Eller skola de härute bedja, hoppas, vänta och fråga efter eder förgäfves?

* * *

Höstens fyra stormöten i Haichow distrikt äro nu öfver. Vid två förekommo dop, då tillsammans 15 personer i åldern mellan 14 och 68 år upptogos i församlingen, af dem 4 skolgossar och 2 skolflickor. Hvilken glädje att se de unga komma samt att höra deras frimodiga vittnesbörd vid dopförhöret om vissheten, att de ha barnaskap hos Gud! Det rättframmaste kom från en 18-årig yngling, som är fullkomligt blind. Han förklarade, att han hade det vissa hoppet att en gång kunna se — se Jesus i all hans härlighet! Han vittnar ock i sin enfald inför andra om sin Frälsare.

Vid vår- och höstmötena i år ha inalles insamlats öfver 400 kr. i pengar och spannmål. Vidare ha af de troende tecknats omkring 10 månaders predikotjänst, hvilket arbete skall utföras före nyåret på platser, där evangelium är föga eller intet kändt.

* * *

Vi ha så mycket att glädjas öfver i missionsarbetet. Men det är detta, fienden ej kan lida — att se Guds barn glada — nej! Ofta griper han därför in, där vi minst vänta det. Skolan här, med i höst 38 gossar, är ett stort glädjeämne, om än under fruktan och bäfvan. Hvilket ansvar att ha en sådan skara lämnad i sin vård större delen af året, i all synnerhet då man är ensam på stationen samt måste vara borta mer än halfva tiden! Flere af gossarna äro utan tvifvel Jesu sanna lärjungar. Sex äro döpta. Dessa jämte några andra samlas hvarje middag till ett litet bönemöte. Här — på detta deras heligaste område — just här ville satan komma in. Förslagen, som han är, lyckades det honom ock öfver förväntan. En kväll i förra veckan, då jag kom hem efter en 120 li lång, ytterst tröttsam och besvärlig ridt öfver berget, kom den troende läraren och sade, att han, de dagar jag varit borta, kommit till insikt om att det står mycket illa till i skolan, svårare, än vi kunnat ana. Efter bön och noggranna undersökningar måste två af de större gossarna relegeras. Det var med svidande hjärta, jag gick att i skolan offentligt delgifva detta. Den ene af gossarne, son till troende föräldrar, blef alldeles förkrossad. Han fick ock komma tillbaka redan följande dag. Den andre gjorde äfven kraftiga försök att få stanna men måste gå för att icke få komma igen.

Så är det — ljus och mörker strida om väldet. Ibland synes det, som vore ljuset borta, besegradt, men så lyser solen fram klarare än förut, och det blir åter ljust och gladt, och så kan man af fullaste hjärta tacka den käre himmelske Fadern för allt.

* * *

Helt nyligen begrofs en gammal blind gumma här i staden, kristen sedan många år. Hon följdes till grafven af en stor skara troende jämte lärarne och eleverna från skolan. Det var en lång, imponerande procession, som ock tilldrog sig mycken uppmärksamhet. Denna kvinna hade fått lida mycket för sin tro och det af sin egen dotter, hos hvilken hon bodde. Nu har hon hugnad — nu är hon ej längre blind — äfven hon ser Jesus. »*Att få se honom!*» voro hennes sista ord.

Det är så många af våra kinesiska vänner, som detta år fått lägga ned sin vandringsstaf. Det är riktigt vemodigt att då och då i minnet låta dem passera revy. Snart kan det vara din och min tur att förenas med dem. Låtom oss därför verka, medan dagen är! Natten kommer.

* * *

Till sist — må den ständiga bönen aldrig slappas! Må vi alltid få vara inneslutna i edra böner! Arbetet här är så stort, så kräfvande och så mångsidigt! Blir man då lämnad ensam och utan hopp om snar hjälp, är man ofta färdig att kasta sin yxa i sjön.

Men nu till sånglektion i skolan! I dag skola vi öfva: »Ie lai chi su hsü ch'in lao:» = Verka, ty natten kommer.

Kära hälsningar!

I Herren tillgifne
V. Wester.

* Kinamissionstidningen 1 december 1910.

För våra små.

Vad en 50-öring uträttade.

En gång berättade en missionär för barnen i en skola något om sitt arbete i Australien och om den stora nöd, som härskade där. När han slutat, gick en liten flicka helt blygt fram, räckte honom en 50-öring, de enda pengar, hon kunde kalla för sina, och bad missionären använda dem till något »särskilt».

Den vänlige missionären tackade och lovade att fullgöra den lilla flickans uppdrag. Innan han for tillbaka till Australien, köpte han för 50-öringen en god, kristlig bok och tog den med sig.

Flere månader hade förgått efter hans besök i skolan, och han predikade åter för första gången i Australien. Han såg en ung flicka, som tydligen var en främling, komma in i kyrkan. Efteråt talade han med henne och hörde, att hon som tjänarinna skulle resa inåt landet till en plats, dit sällan någon missionär kom. Han gav henne då den bok, som han köpt för den lilla flickans pengar.

Flere veckor efteråt kom en bonde en dag till missionären och frågade, om det var han, som i kyrkan en söndag hade givit hans tjänarinna en liten bok med den och den rubriken. Hans hustru hade, sade han, läst boken och gripits av en sådan längtan att få höra mer om Frälsaren.

Ehuru det var lång väg till mannens hem, reste missionären med honom och fick så tala med den djupt bekymrade kvinnan om Herren Jesus, som icke kastar ut någon, som till honom kommer, som älskar alla och frälsar var och en, som bär fram sin synd till honom och anförtror sig åt honom.

Efter några veckor kom bonden tillbaka. Nu hade han själv läst boken och sedan lånat den åt sina grannar.

De voro alla enkla nybyggare, som borta i urskogen brutit sig mark och hittills frågat endast efter det, som jorden tillhör. Men Gud hade talat till deras hjärtan genom den lilla boken, och nu förklarade de, att de själva ville bygga en kyrka, om bara missionären ibland ville komma till dem och hålla gudstjänst. Han lovade med glädje att göra detta, och en liten enkel kyrka blev uppförd.

Se, allt detta var en frukt av den 50-öring, som en liten flicka hade givit av kärlek till sin Frälsare.

För S. M. K:s missions- och bönekretsar.

Tacksägelse: för all Herrens trofasthet och nåd under det förflutna året, särskildt hans afhjälpande af det ekonomiska betrycket under oktober månad; för att Herrens verk gått framåt öfver hela S. M. K:s fält; för 3 nya missionsarbetare; för de infödda kristnas tillväxt i nåden och ökade missionssinne; för uthållig kärlek hos missionsvännerna i hemlandet och för nya sådana.

Bön: för *alla* S. M. K:s arbetare både ute på fältet och i hemlandet liksom för dem på hemväg stadda; om *nya* arbetare (se sid. 13—14); för de infödda medarbetarna och alla de under året döpta, särskildt de i denna tidning nämnda (sid. 11—12, 14); om rymligare kapell i Haichow och Puchow-fu (sid. 11, 12).

Redovisning

för influtna medel till "Svenska Missionen i Kina" under december månad 1910.

N:o		Kr. Ö.	Kr. Ö.
992.	Mölnlycke missionsvänner, gm H. Z.	10: —	
993.	M.	5: —	
994.	»Myrorna» i Svartorp gm S. H., Svartorp	35: —	
995.	Missionsföreningen i Svartorp gm d:o	50: —	
996.	J. W., Sthlm.	60: —	
997.	A. N. W., Korsnäs	100: —	
998.	E. W., Karlstad, rabatt på H. S. Ö.	7: 19	
1000.	Sparbössemedel fr. M. B., Umeå, gm A. B.	7: 59	
1001.	Edsbergs syförening gm G. W., Edsberg	30: —	
1002.	J. S., Södertelje, till M. Ringbergs underhåll	50: —	
1003.	Vid syföreningen den $^{25}/_{11}$ hos S., Skärfsta, gm E. G.	10: 50	
1004.	E. G., Solleftea, rab. på H. S. Ö.	4: 69	
1005.	Insaml. af skolbarn i Långasåa gm M. L., Forserum	35: 50	
1006.	D. H., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll gm G. E. P.	25: —	
1007.	A. M., till d:o, gm d:o	5: —	
1008.	H. S., till d:o, gm d:o	5: —	
1010.	A. A., Betlehem, Kristinehamn, »Tackoffer»	3: 44	
1011.	Fr. aflidna Frida Pettersson, Östraby, gm C. V. N., Flisby	100: —	
1012.	Tabors mfg, Sandseryd, Jönköping, gm J. F. J.	150: —	
1014.	Syföreningens för S. M. K. försäljning, Sthlm	2,053: 57	
1015.	A. H., Kalmar	40: —	
1016.	K. F. U. K., Vänersborg, gm E. L.	100: —	
1017.	E. L., Kullen, Nässundet	40: —	
1018.	M. F., Brosäter, Nässundet	10: —	
1019.	P. G. P., Erikshill, Borås	100: —	
1020.	C. S., Södertelje	10: —	
1021.	S. S:s sparbössa	8: —	
	Transport	3,055: 48	
	Transport	3,055: 48	
1022.	S. S., Lyckås' gård, rabatt på H. S. Ö.	2: 50	
1024.	Sparbössemedel från onämnd	8: 14	
1027.	Gm H. E., Brunnsvik, Öskeviksby	10: —	
1029.	»Tackoffer»	63: —	
1031.	Insaml. vid en fest gm F. F., Strand, Sundsvall	30: 15	
1032.	J. Å., Nyvik, gm d:o	5: —	
1033.	K. F., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll gm G. E. P.	50: —	
1034.	Insamling under året i Klöfverdala missionshus gm J. L.	26: 15	
1049.	Onämnd, Habo	25: —	
1051.	M. S., Mora	30: —	
1052.	A. P., Madängsholm	10: —	
1053.	F. P., Björklinge	5: 50	
1054.	»Herrens del» af en gåfva på A. & F. D—s silfverbröllopsdag	20: —	
1055.	M. K., Askarsmåla, Misterbult	5: 25	
1056.	I. A. gm L. H., Norrköping	50: —	
1057.	M. O. gm d:o	5: —	
1058.	Kina-kort gm d:o	5: —	
1059.	H. H., Åsbo, Össjö	25: —	
1060.	L. R., Filipstad	10: —	
1061.	Mariestads mfg gm A. H.	90: —	
1062.	Syföreningen i Rök gm A. G. W.	50: —	
1063.	H. B., Sirbo, Åtorp	20: —	
1064.	A. H., Köping, rabatt på H. S. Ö.	5: 94	
1065.	M. E., Västerås, d:o d:o	3: 76	
1066.	»Ur Marias sparbössa» gm S. L., Ystad	25: —	
1067.	S. L., Ystad, rabatt på H. S. Ö.	3: 13	
1068.	K. S., Norrköping, d:o d:o	12: 06	
1069.	N. N., Sparfboet, Bollnäs	2: —	
1070.	Kollekt i Karlsborg gm A. D.	11: 21	
1071.	D:o i Tibro gm O. C.	40: —	
1072.	A. K., Björkeryd, Hvetlanda, rabatt på H. S. Ö.	4: 69	
1073.	Boda mfg gm J. P., Ofvanmyra	26: 80	
1074.	M. P., Ånge	5: —	
1076.	I—a	50: —	
1077.	Gm K. A., Åker	50: —	
1078.	Kollekt af skolbarnen, Gräsbo, gm O. A. O., Östervåla	2: —	
1079.	Ur sparbössan på expeditionen gm d:o	3: 83	
1080.	Kollekt vid begrafning gm d:o	7: 27	
1081.	E. P., Bj:la, gm d:o	3: —	
1082.	B. H. M., Mockfjärd	50: —	
1083.	Insaml. af skolbarn i Spånarp, Barkeryds församling, gm J. H.	48: 75	
1084.	Kristianstads arbetsförening gm A. G., Kristianstad	25: —	
1085.	Trenne gifvare gm d:o	15: —	
1086.	A. G., Kristianstad, öfverbet. på H. S. Ö.	1: 06	
1087.	C. A., Vadstena, rabatt på d:o	6: 63	
1089.	Daggryningen i K. M. A., halfårsunderhåll för F. Prytz	600: —	
1092.	E. E., Hedemora, gm O. Ö.	100: —	
1093.	R. A. A., Osmundsberg, Kärfsåsen	10: —	
1094.	E. G., till M. Ringbergs underhåll gm G. E. P.	10: —	
1095.	H. A., Sthlm	10: —	
1096.	E. R., Umeå	15: —	
1097.	A. G., Emmaboda	10: —	
1098.	Sparbössemedel fr. E. S., Ideboås, Mälerås	18: 32	
1099.	A. D., Alfvesta	10: —	
1100.	O. G. K., Mösseberg, »Ett löfte åt Herren»	10: —	
1101.	Böneföreningen, Helsingborg, »En liten efterskörd från offerdagen» gm A. L.	26: 50	
1102.	M. P:s sparbössa gm K. E. B., Göteborg	5: —	
1106.	»Ett litet löf» fr. E. N., Ystad	23: 10	
1107.	K. E., Bennebol, Knutby	19: 25	
	Transport	4,870: 47	

	Transport	4,870: 47	
1108.	Skobo syförening gm L. P.	15: —	
1109.	A. R. gm J. S., Malmö	50: —	
1110.	Th. H., gm d:o	10: —	
1111.	Th. I. gm d:o	2: —	
1113.	Ungdomsföreningen i Forssa gm K. A., Björneberg, Katrineholm	4: 35	
1114.	St. Mölarps öresförening gm E. O., Tranås	50: —	
1115.	Säby arbetsförening gm d:o	45: —	
1116.	E. O., Sthlm, gm H. D., Karlsborg	25: —	
1118.	Björka missionskrets gm A. G., Björka, Motala verkstad	60: —	
1119.	K. S., Boruholm, gm C. W., Rönne	10: —	
1120.	Söndagsskolbarn i Flisby gm C. J. J., Solvik	19: 50	
1121.	Hamrånge Kvinnoförening gm A. L., Bergby	20: —	
1122.	En missionsvän gm d:o	10: —	
1123.	Sparbössemedel fr. A. S., Lidköping	5: —	
1124.	»Ur sidenpåsar» gm d:o	5: 44	
1125.	L. & M. G., Uppsala	120: —	
1126.	Sparbössemedel fr. Alevad gm F. M., Glemmingebro	10: —	
1127.	K. F. U. M:s missionskrets, Göteborg, till Andrew Eriesons underhåll gm P. E.	150: —	
1128.	Ulna mfg gm V. Ö., Dansvik, Storsjö	25: —	
1130.	N. O., Huskvarna	5: 25	
1131.	L. B. gm N. O., Huskvarna	3: —	
1132.	»Ett gifvet löfte» fr. J. S., Stensholm, Huskvarna	10: —	
1133.	E. P., Sthlm, försålda kash	12: —	
1134.	Dito försålda handdukar	5: —	
1135.	M. B., Sysslebäck	1: 25	
1136.	L. H. L., Visby	5: —	
1137.	Missiousföreningen i Odensvi gm E. B.	20: —	
1138.	»Svens i Perstorp sista gåfva» gm d:o	10: —	
1139.	Syföreningen i Korsvägen gm A. W. W., Bohult	10: —	
1140.	S. N., Skellefteå, rabatt på H. S. Ö.	4: 69	
1141.	Onämnd gm A. B., Umeå	2: —	
1142.	E. W., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll gm G. E. P.	10: —	
1143.	Från en vän i Amerika gm G. G., Uppsala	36: 87	
1144.	E. A., Uppsala, gm d.o	5: —	
1145.	—d, Uppsala	10: —	
1147.	Skeftesfalls arbetsförening, Ö. Korsberga, gm K. A. K.	40: —	
1149.	H. F., Kumla, rabatt på H. S. Ö.	4: 45	
1150.	Sparbössemedel fr. familjen J., Näverkälla, gm S. A.	17: 85	
1151.	Försålda kash gm E. B., Sthlm	10: —	
1152.	Vånga missionsförsamling gm A. J. A., Vånga	50: —	
1153.	Styrestads mfg gm T. A., Malm, Styrestad	75: —	
1154.	A. D., Olvanmyra, rabatt på H. S. Ö.	1: 88	
1155.	K. G. K., Sundsvall, d:o d:o	4: 38	
1156.	Jönköpingskretsens kristliga ungdomsförbund, till H. Linders underhåll gm K. N.	1,000: —	
1157.	Bankeryds mellersta mfg gm d:o	50: —	
1160.	E. S., Kumla	40: —	
1161.	Missionssammedel fr. Tranås och omnejd gm K. B.	105: 45	
1162.	A. T—r	5: —	
1164.	»Tillkomme ditt rike»	25: —	
1165.	Sparbössemedel från Torarp gm C. T.	40: —	
1166.	M. R., Blindskolan, Växiö	40: —	
1167.	Sv. Läraraes Missionsförening, till D. Landins underhåll, gm K. L. H., Göteborg	675: —	
1168.	Sparbössemedel från Fullösa söndagsskola gm F. J., Gössäter	7: 72	7,848: 55
	Transport	7,848: 55	

	Transport	7,848: 55	

Särskilda ändamål:

N:o		Kr. Ö.	Kr. Ö.
999.	E. W., Karlstad, till blifv. sommarhemmet	18: 25	
1009.	Kretsen på Söder, Sthlm, halfårsafgift för Emma Anderssons privata bibelkvinna gm S. S.	53: 50	
1013.	Från H. till Hsie Pau Chais underhåll	5: —	
1023.	Sparbössa från Malmberget till blifv. sommarhemmet	6: 29	
1025.	E. U., Sthlm, till Chi Ming-Kos' underhåll	50: —	
1026.	J. H., Matteröd, till skolfonden	5: —	
1028.	Tre sparbössor, till blifv. sommarhemmet, gm I. F.	45: —	
1030.	Vänner fr. Malmö, till Liu huai-fohs underhåll gm E. T., Malmö	50: —	
1035.	Gm K. W., Borås, till underhåll af en bibelklass för kinesisk ungdom	22: —	
1036.	Redbergslids syförening, Göteborg, till Uangs underh. gm B. J. S. N.	200: —	
1037.	J. H., till blifv. sommarhemmet gm B. J. S. N.	25: —	
1038.	A. A., till d:o gm d:o	5: —	
1039.	R., till d:o gm d:o	5: —	
1040.	A. S., till d:o gm d:o	2: 12	
1041.	C. B., till d:o gm d:o	1: 40	
1042.	P., till d:o gm d:o	3: 21	
1043.	O., till d:o gm d:o	1: 60	
1044.	A. K., till d:o gm d:o	1: —	
1045.	E. E., till d:o gm d:o	1: —	
1046.	C. N., till d:o gm d:o	9: 15	
1047.	J. Ö., till d:o gm d:o	35: 52	
1048.	A. L., till d:o gm d:o	5: —	
1050.	H. R., Sthlm, till d:o	5: 28	
1075.	A. K., Björkeryd, Hvetlauda, till d:o	7: 33	
1088.	C. K., till traktatspridning gm C. A., Vadstena	4: —	
1090.	Daggryningen i K. M. A., årsbidrag till skolan i Yüncheng	500: —	
1091.	Gm O. B. till blifv. sommarhemmet	4,000: —	
1103.	E:s & O:s sparbössor, till d:o gm K. E. B., Göteborg	11: 29	
1104.	Gm A. L., Helsingborg, till d:o	7: —	
1105.	Ynglingaafdelningen i K. F. U. M., till Hau-fu-Hos underhåll gm K. E. B., Göteborg	30: —	
1112.	A. R., till Linders station gm J. S., Malmö	50: —	
1117.	A. O., Liane, Holmedals—Bergerud, till blifv. sommarhemmet	10: —	
1129.	Erstorps ungdomsförening, till Feng Shi-tsüins underhåll gm A. L., Wiggestorp, Finspong	70: —	
1146.	—d, Uppsala, till blifv. sommarhemmet	10: —	
1148.	Ur trenne sparbössor gm M. B., Sthlm	38: 73	
1158.	Jönköpingskretsens kristliga ungdomsförbund, till I. Anderssons bibelkvinna gm K. N.	150: —	
1159.	G. B., till blifv. sommarhemmet gm K. N.	2: —	
1163.	Betlehemskyrkans barnmissionsförening, Sthlm, till fyra gossars underhåll gm L. H.	200: —	5,645: 67

Summa kr. under dec. månad 13,494: 22

Under jan.—nov. månader kr. 66,855: 10

Under jan.—dec. månader kr. 80,349: 32

Med varmt tack till hvarje gifvare.

Allt härintill har Herren hulpit oss! 1 Sam. 7: 12.

Svenska Boktryckeri-Aktiebolaget, Stockholm, 1911